

Zpráva z praxe

Simona Červíková

Střední škola obchodu, služeb a řemesel a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky,
Bydlišského 2474, Tábor

4. ročník

Obor: Knihovnické a informační služby

Termín stáže: 8. 9. 2014 – 19. 9. 2014 (2 týdny)

297 mm

19. 9. 2014

S = 62 370 mm²

210 mm

A4

Dlouho jsem přemýšlela nad tím, jak svou zprávu z praxe v NTK začít. Je toho totiž tolik, co bych chtěla říct.

V Praze lze nejlépe vypořádat postup techniky. Proto si myslím, že pro většinu pražanů je NTK důležitá. Jde s dobou. A to ve všech směrech.

Nyní bych se ráda zmínila o tom, jak na mě knihovna působí po stránce stavební i interiérové. První dojem byl úžasný, nic podobného jsem totiž nikdy předtím neviděla. Velice mě zaujaly rozvodové kabely na stropě. To jen tak někde není. A málokdo by uhodl, že je to schválně. Co se týče barevných vrstevnic na podlaze, je to asi to první, čeho si lidé všimnou, tedy hned po karikaturách na zdech. Někdo říká, že to jsou „čmáranice“, ovšem mně se velice líbí. Podle mého názoru jsou nestárnoucí, velmi vtipné a někdy mají i více významů. Co mě překvapilo, byl rozpočet knihovny – za rok prý utratí až 200 milionů korun!

Když se zamyslím nad tím, co mě nejvíce zaujalo na jednotlivých odděleních, nevím, kde začít. Nejvíce času jsem trávila v oddělení ICT u pana Ing. Jakuba Řiháka. Když jsem k němu přišla poprvé na praxi, dozvěděla jsem se, že budu vytvářet metadata v programech, které jsem vůbec neznala. Tudíž pro mě naprostá španělská vesnice. To tedy hezky začalo. Myslím, že ze mě byl také trochu nešťastný, jelikož mi to vysvětloval asi hodinu a já jsem to i přesto stále nechápala. Postupem času a díky procvičování se mi však začalo dařit, takže už jsem se nechodila ptát 20x, ale jen 2x za den. Další praxe, kde jsem strávila hodně času, byla ve skladu v referátu obsahové проверки fondu, kde jsme ještě s jedním kolegou vyřazovali knihy. Mohu říct, že mě tato práce bavila, i přesto, že jsem si říkala, že bych vyřadila ještě asi tak polovinu z toho, co jsme tam měli nechat. Při této příležitosti jsme navštívili také referát historického fondu, kde mohu říci, že na mě dýchla pravá atmosféra typické knihovny. Hned po příchodu mě totiž praštila do nosu omamná vůně starého papíru. Na přednášce o historickém fondu jsem se nejvíce podivila tomu, jak se dělí tisky. Do roku 1850 jsou to staré tisky a od roku 1850 až po rok 1920 je nazýváme vzácné tisky. Pro mě tedy velice udivující, člověk by řekl, že čím je tisk starší, tím je vzácnější. V dalších dnech jsem navštívila oddělení MVS, kde mě nejvíce zaujalo, jak se zde řeší poskytování mezinárodních meziknihovních služeb. Aby se NTK vyhnula bankovním převodům a hlavně poplatkům samotné bance, používá systém tzv. voucherů – v hodnotě 8 nebo 4 euro. Ty si neustále přeposílá s ostatními knihovnami v zahraničí a vouchery tedy fungují jako platidlo. Dle mého názoru velice promyšlené a nadčasové, zajímalo by mě, kdo to vymyslel. Dále jsem zjistila, že na tomto oddělení je nejvíce rušno (hlavně díky skenerům).

Měla jsem také možnost nahlédnout do archivu NTK. Abych se přiznala, netušila jsem, že nějaký archiv vůbec má, jelikož není knihovna s archivní povinností. Je to sice archiv malý, ale jistě užitečný. Při této příležitosti jsme navštívili také podatelnu, která je umístěna dle mého názoru poněkud nevhodně v podzemí a je tak „odříznutá“ od civilizace a denního světla. Když už jsem u toho denního světla, mám tu otázku za zlatého bludiště: proč se stále samovolně stahují a vytahují rolety ve všech patrech knihovny? Ptala jsem se, a nezjistila jsem to...

Je snad jediné, co mě mrzí, a to fakt, že jsme neměli příležitost podívat se na střechu. Jistě by to byl krásný výhled. I přes to jsem ale vděčná za to, že jsem měla možnost strávit zde 14 dní praxe a jsem si jistá, že spoustu toho, co jsem se tu dozvěděla, využiji v příštích letech.

Musím se přiznat, že se mi bude po této knihovně stýskat. Snad se naskytne příležitost se sem jednou vrátit, a kdo ví – možná i jako budoucí knihovník.

Simona Červíková